

Viering OASE, zaterdag 17 september 2016

begin van de week van de Vrede

Voorgangers: Jeanneke de Bot en Piet Lahaije
m.m.v. zangkoortje "de Hoveniertjes

Thema: Kun jij ook zo verlangen naar VREDE.....
in jezelf, je omgeving, wereldwijd.....

Laten we de drukte nu even achter ons laten en stil worden; de **Klankschaal** helpt ons daarbij.

Begroeting

Openingslied: "Wij bijeen"

Inleidende woorden:

ons thema: Kun jij ook zo verlangen naar VREDE
in jezelf, je omgeving, wereldwijd.....

We staan aan het begin van de week van de vrede; vrede in de wereld die verder weg lijkt dan ooit. Op welke manier kunnen wij, ondanks alles, toch een bijdrage leveren aan die VREDE, in onszelf, in onze omgeving en wereldwijd?

Is dat door te zijn als een kind? Door de ogen van een kind "hoop-vol" de wereld te bezien en tegemoet te gaan?

In het evangelie van Lucas stelt Jezus kinderen als model voor ons om Gods koninkrijk te aanvaarden en dat koninkrijk is niet ooit, nee het gaat om hier en nu.....

De gebeden en teksten zullen ons helpen ons hiervoor open te stellen.

Drempelgebed

Liefdevolle God, al zolang bent U onderweg met ons. Vandaag opnieuw staan wij op de drempel van uw huis en komen graag hier binnen, op zoek naar Uw vrede.

Allen: Ontferm U vader over ons en over uw schepping

Donker is het op uw aarde, verduisterd is uw schepping.

Heelheid is gebroken. Ook persoonlijke zorgen en twijfels dragen wij met ons mee als wij deze drempel overgaan.

Allen: Ontferm U Vader over ons en over uw schepping

**God, wijs ons vandaag opnieuw uw weg van vrede.
Zet ons in beweging naar U en elkaar toe.
Wees aanwezig in ons zingen en bidden, in uw Woord en in de stilte,
in het breken en delen, in het geven en ontvangen.
Beziel ons met uw Geest, Licht en Brood voor onderweg, moge het zo zijn.**

*Kinderen worden uitgenodigd voor de Kinderwoorddienst

Lied: "Wij gaan voor even uit elkaar

Moment van bezinning van Kris Gelaude

Soms is er slechts ver weg
een ster aan de hemel te vinden.
Soms is er nog amper het weten
van ooit een goddelijke wens.
Soms is er gewoon maar een mens
die op je weg komt en die je iets vraagt.
Soms is er niet meer dan een sinteltje hoop
op gerechtigheid en vrede.....

Maar misschien is dat net genoeg
om gensters (=vonken) te slaan
uit een wereld van steen.
En ergens een vuur aan te maken
dat mensen verzamelt
en dat hun harten verwarmt.
En dat hun ogen doet zien,
hoe het geheim van de menswording
hen zelf in handen is gelegd.
teer als een jong twijgje,
als een pasgeboren kind.

Zo kwetsbaar God
die telkens met ons her-begint

Vredewens: willen we meewerken aan een vredige wereld door " het slaan van vonken van licht en warmte uit een wereld van steen"; dan hebben wij elkaar daar bij nodig.
Wat kunnen we dan beter doen dan elkaar de vrede van Christus toe te wensen.

Lied: "In 't laatst van de dagen", van Huub Oosterhuis

Lezing: Lucas 18, 15-17

Jezus wijst zijn leerlingen terecht als zij er tegen in gaan als mensen hun kinderen bij Jezus brengen opdat hij hen zou aanraken.

Lucas schrijft hierover:

De mensen brachten ook kleine kinderen bij Jezus met de bedoeling dat Hij ze vast zou houden.

De leerlingen zagen het en wezen hen terecht.

Maar Jezus riep ze naar zich toe en zei:

"Laat de kinderen vrij om tot mij te komen, hindert ze niet, want voor hen die als kinderen zijn is het koninkrijk van God.

Ik zeg jullie:

Wie het koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, die komt daar niet binnen".

moment van stilte

Levend Woord: zie onderaan de viering; het gedicht hoort daarbij

Stilte

Geloofsgebed door allen

Ik geloof in God bij wie wij mogen horen.

Hij is de vader van alle mensen.

Hij is het die voortdurend een beroep op ons doet.

Hij heeft ons gemaakt.

Hij heeft ons in de wereld gezet: uniek, als geen ander.

Hij wil dat wij worden wie we in wezen zijn.

Zo heeft hij ons bedoeld.

Ik geloof ook dat Hij ons neemt zoals we zijn.

Ik geloof dat zijn liefde sterker is dan onze zwakheid.

Ik geloof dat Hij ons kracht geeft om vrij te worden en onszelf.

Ik geloof dat Jezus op Hem leek als niemand anders:

zo liefdevol, zo onafhankelijk is God.

Ik geloof dat we Jezus volgend, vrede vinden in onszelf.

**Ik geloof dat zijn Geest in ons kan wakker worden;
de Geest die ons de liefde geeft
en ons doet handelen, zo vrij en zonder eigen baat,
zo hoopvol staande in het leven.**

Ik geloof dat Hij eens ons geluk zal zijn in eeuwigheid. Amen.

Lied: "Dit ene weten wij" van Huub Oosterhuis

*Kinderen komen terug

Klankschaal

Voorbeden:

Wij zingen aan het begin en aan het einde: "Gij zijt Gij"

- Wij bidden ook voor de intenties opgeschreven in het intentieboek
- Wij bidden vandaag ook voor onze dierbare overledenen.....
- En ieder die dat wil, kan nu naar voren komen om een kaarsje aan te steken en een voorbede uit te spreken.
- En tenslotte vragen wij u om een ogenblik in stilte te bidden voor wat er diep in ons hart leeft en nog niet uitgesproken wil worden.

Bidden wij samen het **Onze Vader** vertaald vanuit het Aramees , de taal die Jezus sprak en geven we elkaar daarbij de hand

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat me ontroert.

Ik geef U een naam, opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven.

Bundel uw licht in mij- maak het nuttig.

Vestig uw rijk van eenheid nu.

Uw enige verlangen valt dan samen met het onze.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.

Maak de koorden van fouten los, die ons vastbinden aan het verleden,
opdat ook wij anderen hun misstappen kunnen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren de alwerkzame wil,

de levende kracht om te handelen

en het lied dat alles verfraait

en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Amen.

Lied: de Hoveniertjes zingen "Vredegroet"

Brood voor onderweg

Het brood in de aarde van Huub Oosterhuis

Voorganger: Het brood in de aarde gevonden
het brood door handen gemaakt
het brood van tranen en zorgen
dat brood dat naar mensen smaakt

het brood van oorlog en vrede
dat dagelijks eendere brood
het zoete brood van de liefde
het stenen brood van de dood

het brood dat wij duur verdienen
ons lichaam ons geld en goed
het brood van ons samen leven
die schamele overvloed

dat brood dat wij moeten eten
om niet verloren te gaan
wij delen met elkander dit brood
en ons hele mensenbestaan

zo willen wij gaan op zijn weg:
een handvol brood zijn voor elkaar
en samen werken aan Gods wereld
met het leven dat wij hebben gekregen

Slotgedachte

Mogelijk

Vrede op aarde.
Mensen saamhorig
mens met elkaar,
mens met de dieren,
met alles wat leeft.

Geloof het maar.
Godsonmogelijk.
Zoveel onrecht, zoveel geweld.
Mensen die geen mens,
dieren die geen dier mogen zijn.

Maar dat kind dan,
die mens van aarde en licht,
mens van Gods dromen,

één en al liefde,
deelt maar en deelt,
brood, wijn, goede Herder.

Vrede op aarde. Godsonmogelijk.
Maar bij God, bij zijn Zoon,
hoe mogelijk, volstrekt mogelijk.

Hij, Adam, eindelijk Adam,
baanbrekend gaat hij zijn gang,

stap voor stap, liefde voor liefde
verandert hij voorgoed
de loop van de geschiedenis.

*Geloof het maar, doe het maar-
liefde, liefde, liefde. Volg hem maar.*

God, maak ons allen een instrument van uw vrede

Slotlied: Hoveniertjes zingen: "Ga je mee"

.....

Levend woord OASEviering 17 sept. 2016

Kun jij ook zó verlangen naar VREDE.....
Vrede in jezelf
Vrede in je omgeving
Vrede in de wereld

Ooit lag de kaart met deze tekst (het thema van vandaag) achter in de Jozefkerk.....hij sloeg in als een bom; geëmotioneerd ben ik de kerk uitgeslopen en tot op de dag van vandaag raken deze woorden mij diep.....misschien herkent u iets van dat verlangen?

Als iets niet vanzelfsprekend is, is dat VREDE. Kijk maar om je heen.

Aan het allereerste, *vrede in mijzelf*, daar kan ik actief in gaan staan; leren te-vreden te zijn met wie ik ben, mag zijn, wat ik heb etc. etc. Ik heb alle reden om vrede te hebben met dat wat er is en dat wat ik heb, maar toch.....

Vrede in mijn omgeving wordt al wel wat moeilijker, want dat heb ik niet alleen in de hand, ik kan er wel een bijdrage aan leveren, maar dan is het wel belangrijk dat ik allereerst in vrede leef met mijzelf.

Maar *vrede in de wereld*, God wat lijken we daar ver van af te staan. Waar is er geen oorlog op dit moment? Waar leven mensen die niet wanhopig zijn omdat hun stad in puin ligt? Waar leven mensen die niet ontmoedigd raken door geweld en angst; helemaal gebroken zijn door gemis en verdriet?

En ook in ons, die toch eigenlijk leven in een “vredig Nederland”, groeien gevoelens van angst en machteloosheid.....angst doordat de terroristische aanslagen steeds dichterbij komen, machteloosheid omdat het voelt dat we weinig tot niets aan de situatie kunnen veranderen. Misschien is dat in de praktijk ook zo en moeten we terug naar vrede in onszelf en naar vrede in onze eigen omgeving; en werkt dat weer niet door als een steentje wat je in het water gooit en die kringen in het water dan steeds groter ziet worden?

.....

Vrede is de tegenhanger van oorlog.

Hoop is de tegenhanger van wanhoop.

De hoop niet laten varen is de tegenpool van “laat maar lopen er is toch niets aan te doen”.

Hebben we de moed om in deze onzekere tijd te kiezen voor Hoop-vol leven, zonder te berusten en weg te kijken van dat wat er werkelijk in de wereld en met de aarde en haar bewoners gebeurt!?

Dat is hard werken; hoop-vol leven en dat uitstralen temidden van dat wat de wereld ook laat zien: zoveel hope-loosheid .

Hoop-vol leven is een vorm van levenskunst en dat kunnen we alleen met elkaar, elkaar stimulerend en met Gods hulp, zodat Zijn levens-adem voelbaar blijft in deze wereld.

Zijn we daar niet voor geschapen?

.....

De dichter Charles Péguy, ook wel de dichter van de hoop genoemd (ik ga direct een gedicht van hem voorlezen) noemt HOOP het kleine zusje van **geloof, hoop en liefde**. Hoop loopt in het midden en trekt de anderen, geloof en liefde, voort. Zonder hoop houden we het geloof en de liefde niet uit. Zonder hoop is er geen leven.

Het kleine zusje/ het kleine meisje van de Hoop kan ons helpen te geloven in een wereld waar vrede ooit mogelijk is; ze laat ons kijken door de ogen van een kind, onbevooroordeeld, alles is nog mogelijk, niets houdt haar tegen.

We hebben het gehoord in het evangelie: "laat de kinderen tot mij komen, want voor hen die als kinderen zijn is het koninkrijk van God".

Hebben wij ook de moed om te geloven in dat visioen.

Hebben wij de moed te zijn als dat kleine meisje van de Hoop?

Als je je ogen en oren eraan went niet alleen te kijken naar het donker, maar ook te kijken naar het licht, naar de liefde, dan is er óók, naast al dat donker, veel goeds en moois aan de gang in de wereld. Vanuit Hoop leven; het is een vorm van levenskunst die zeker bijdraagt aan de vrede; ik ben ervan overtuigd.

Het is een een levens- opdracht van "Ik zal er zijn" aan ons mensen.

Hopen tegen de klippen op; hopen tegen beter weten in....Wij, mensen van de Hoop (Huub O.)

Hij schreef een lied met de prachtige woorden: "wek mijn zachtheid weer, geef mij terug de ogen van een kind. Dat ik zie wat is en mij toevertrouw en het licht niet haat".

Onderstaand het gedicht van Charles Péguy;

ER MOETEN MENSEN ZIJN

Er moeten mensen zijn die zonnen aansteken
Voordat de wereld verregent
Mensen die zomervliegers oplaten
Als 't ijzig wintert
En die confetti strooien tussen de sneeuwvlokken
Die mensen moeten er zijn.

Er moeten mensen zijn die aan de ingang van 't kerkhof
ijsjes verkopen
En op de puinhopen mondharmonica spelen
Er moeten mensen zijn die op een stoel gaan staan
Om de sterren op te hangen in de mist

Die lente maken van gevallen bladeren
En van gevallen schaduw licht

Er moeten mensen zijn die ons verwarmen
En die in een wolkeloze hemel
Toch in de wolken zijn
Zo hoog
Ze springen touwtje langs de regenboog
Als iemand heeft gezegd:
Kom maar in m'n armen

Bij dat soort mensen wil ik horen
Die op het tuinfeest in de regen dansen
Ook als de muzikanten al naar huis zijn gegaan

Er moeten mensen zijn die op het grijze asfalt
In grote witte letters "liefde" verven
Mensen die hun namen kerven in een boom vol rijpe vruchten
Omdat er zoveel anderen zijn die voor de vlinders vluchten
En stenen gooien naar 't lenteblaauw
Omdat ze bang zijn voor de bloemen
En bang zijn voor ik hou van jou

Ja, er moeten mensen zijn met tranen als zilveren kralen
Die stralen in het donker
En de morgen groeten
Als het daglicht binnenkomt op kousenvoeten

Weet je, er moeten mensen zijn die bellen blazen
En weten van geen tijd
Die zich kinderlijk verbazen
Over iets wat barst van mooiigheid

Ze roepen van de daken dat er liefde is en wonder
Als al die anderen schreeuwen: alles heeft geen zin
Dan blijven zij roepen: nee, de wereld gaat niet onder
En zij zien in ieder einde weer een nieuw begin

Ze zijn een beetje clown
Eerst het hart en dan het verstand

En ze schrijven met hun paraplu "I love you" in het zand
Omdat ze zo gigantisch in het leven opgaan
En vallen en vallen en vallen en opstaan

Bij dat soort mensen wil ik horen
Die op het tuinfeest in de regen blijven dansen
Ook als de muzikanten al naar huis zijn gegaan
De muziek gaat door
De muziek
Gaat
Door